

● Mahmut Topbaşı

Hayat Enkaz Altında

-6 Şubat Kahramanmaraş depremine sığı

Bu enkazın altında yükselir yerin âhı,
Kömür karası gece kim düşler bir sabahı.

Bu enkazın altında buz tutuyor kâinat,
Düşen kalkamaz yerden kırılmıştır kol kanat.

Bu enkazın altında ne dağ biter ne yokuş,
Çaresizlik zamanı saat asırlık baykuş...

Bu enkazın altında artarken korkularım,
Avazım gitmez öte sararır coşkularım.

Bu enkazın altında gözüm görmez ırağı,
Bedenim zincirlenmiş özler kara toprağı.

Bu enkazın altında hayat çekilmez kâbus,
Ümitler erir bir bir dualar dilde mahpus.

Bu enkazın altında sayarım suçlarımı,
Betona rehin ettim ipeksi saçlarımı.

Bu enkazın altında lânet ettim bu çağa,
Hırsımın cezbesinde uzanmışım bıçağa.

Bu enkazın altında düşünmez servilikler,
Kapkara hayallerle silinir mavilikler.

Bu enkazın altında can Yûsuf kuyusunda,
Eşkin atlar dolaşır ölümün kıyısında.

Ecel kuşum savurmuş yavaşça ölüyorum,
Bu enkazın altında ölüme gülüyorum.